

6.7.3 Intonační konstrukce 7

„Intonace expresivní negace“

Stejně jako IK-3 a IK-6, také sedmá intonační konstrukce je pro mnohé Čechy problematická – zejména proto, že je pro ně nepřirozená. Konstrukce má podobný průběh jako IK-3, odlišuje se však podstatným charakteristickým rysem – hlasivkovou smyčkou, která ukončuje intonační centrum, a příkrým poklesem tónu pod střední úroveň. V případě IK-3 je nárušt i pokles tónu v místě intonačního centra sice výrazný, ale plynulý a ničím nepřerušovaný. Podle místa intonačního centra ve větném taktu vyjadřuje tato IK různé (i zcela protichůdné) významy.

IK-7 se nejčastěji používá:

- A. při vyjádření odmítnutí příznaku, události či děje ve větách se zájmennými slovy (centrum IK se nachází na zájmenném slově): *Какая онá красавица!* Да куд́ он ездил! Да како́й это праздник.
- B. pro zdůraznění hodnocení ve větách se zájmennými slovy (centrum IK se nenachází na zájmenném slově): *Какая онá красавица!* Как у вас вёсело!
- C. při vyjádření zesíleného odmítnutí či potvrzení, kvalitativní charakteristiky ve větě bez zájmenných slov, přičemž často má věta změněný slovosled: *Интересный он всё-таки человек!* Не нравится мне всё это!

1. Poslechněte si výše uvedené příklady použití IK-7. Poté sami věty čtěte.

00:23

2. Poslouchejte a opakujte.

Какая у менá рабóta! Како́е это весéлье! Какие онý дру́зья! Да како́й он писа́тель!
Да кака́я онá актристка! Да каки́е это нóвости! Да зачём я вам нужна! Да о чём мне с тобо́й разговáривать!

00:24
114

3. Čtěte věty s IK-7. Všímejte si změny místa intonačního centra a s tím i změny významu výpovědi.

Како́й он отéц! – *Како́й он отéц!*
Кака́я онá красавица! – *Кака́я онá красавица!*
Каки́е вы ўмные! – *Каки́е вы ўмные!*
Како́й он весёлый! – *Како́й он весёлый!*

4. Čtěte věty. Podle jejich významu se totéž pokuste vyjádřit pomocí výpovědi se zájmenným slovem **како́й** v odpovídajícím tvaru a IK-7.

Он сегóдня óчень весёлый.
Он, по-моему, сегóдня óчень грúстный.

В их гóроде замечáтельный теáтр.
Сегóдня я óчень занята и в теáтр не пойдú.

Ви́дела я его в спектáкле. По-моему, он óчень плохо игрáет.
Он замечáтельный актёр.

Я не поéду зá город. И не в дождé déло. Прóсто много го рабóты.
Придётся сидéть дóма. Льёт как из ведrá.

Здесь замечáтельно: чистый вóздух, лес, купáние. Обязáтельно приédu сюдá в óтпуск.
Никудá этим лéтом не поéду. Óчень много го рабóты.

5. Přeformulujte věty podle vzoru.

Vzor: *Мне не нравится э́тот спектáклъ.* – *Не нравится мне э́тот спектáклъ.*

Эта кни́га менá не интересует.
Он плохо написа́л контрольную рабóту.
Я люблю́ э́ту актристку.
Он замечáтельный человéк.
В дóме óтдыха бы́ло скучно.
Она́ хоро́шая мать.

115

6. Ve dvojicích se hrajte malé dialogy. Všímejte si kontextu a použití IK-7. Jaký význam v daných replikách vyjadřuje?

- Kudá² éto on sobjal? – Kudá² éto on sobjal?
- Póniatia ne iméju. On mne nikogdá nichégo ne govorí.¹ – Póniatia ne iméju. On mne nikogdá nichégo ne govorí.¹
- Któ² otváral okno? – Któ² otváral okno?
- A ja pochém znáu! Mená tут ně¹ bylo. – A ja pochém znáu! Mená tут ně¹ bylo.
- Gde² on môžet sейчáć byt'? Na rábote egorô net, dôma tóže.¹ – Gde² on môžet sейчáć byt'? Na rábote egorô net, dôma tóže.¹
- A kto² egorô znáet! Môžet, yéhal kuda.¹ – A kto² egorô znáet! Môžet, yéhal kuda.¹
- Počemú² on ne predupredíl, že verňeťs pôzdro? – Počemú² on ne predupredíl, že verňeťs pôzdro?
- Sprosi² chô-nibud' polégeche.¹ – Sprosi² chô-nibud' polégeche.¹
- Chô² za véchi tут ležát?¹ – Chô² za véchi tут ležát?¹
- Otkúda mne znáty?¹ – Otkúda mne znáty?¹
- Komu² éto ty zvonila?¹ – Komu² éto ty zvonila?¹
- Ták, odnomu² chovéku.¹ – Ták, odnomu² chovéku.¹
- Gde² ty byla včerá vesc vécere? Ja tebe zvonila-zvonila...¹ – Gde² ty byla včerá vesc vécere? Ja tebe zvonila-zvonila...¹
- Da ták, v odno² mésto priglasí.¹ – Da ták, v odno² mésto priglasí.¹

6.8 Lekce 8

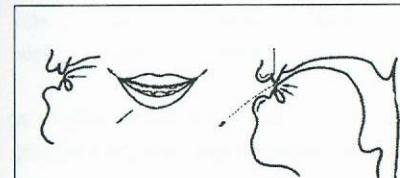
6.8.1 Rytmus ruského slova

Čtěte slova podle rytmického modelu. Pokud potřebujete, vyznačte si přízvuk.

TA – TA – TÁ – TA – TA

разговаривал, репетировал, заработала, переводчица, за машинами, перед го-
родом, над деревьями, говорили бы, предложение, совокупности, написание,
фонетический, ударение, филология, лингвистический

6.8.2 Souhlásky [z'], [c'], [p']

Při výslovnosti [z'], [c'] se jazyk posouvá směrem kupředu, přední a střední část hřbetu jazyka (dorsa) je zvednutá k tvrdému patru, čímž dochází k vytvoření i-přízvuku. Hrot jazyka (apex) se nachází u dolních zubů. Rty jsou pootevřené a lehce roztažené.

Na rozdíl od [p] se měkká souhláska [p'] artikuluje se zvednutou střední částí hřbetu jazyka (dorsa). Hrot jazyka (apex) je napnut a vibruje u rozhraní horních zubů a dásní, přičemž nedochází k jeho prohnutí směrem vzad. Rty jsou lehce roztaženy, koutky rtů lehce svěšeny.

Obecně lze říci, že odpovídající výslovnosti měkkých souhlásek docílíme zmenšením dutiny ústní. Toho je možné dosáhnout výslovností odpovídající tvrdé párové souhlásky, tedy [z], [c], [p], za současného pozvednutí střední části hřbetu jazyka k tvrdému patru. Totéž postavení lze pozorovat při výslovnosti českých hlásek [i] nebo [j].

Při nácviku výslovnosti všech měkkých párových souhlásek v ruském jazyce lze za výchozí pozici považovat české slabiky [d'i], [t'i].

1. Poslouchejte a opakujte. Všímejte si výslovnosti měkkých souhlásek před samohláskou.